

Wydział	Oddział	Zakres działania
1. Społeczno-Administracyjny	1. Spraw Społecznych	Sprawy: społeczno-polityczne, narodowościowe, zgromadzeń i zebrań, stowarzyszeń, graniczne, repatriacji oraz inne sprawy z dziedziny administracji wewnętrznej nie należące do zakresu działania innych oddziałów.
	2. Administracyjny	Sprawy: postępowania wywłaszczeniowego, obywatelstwa, akt i urzędów stanu cywilnego, zmiany i ustalania imion i nazwisk.
	3. Wywłaszczeniowy	Sprawy postępowania wywłaszczeniowego.
U w a g a: Oddziały wywłaszczeniowe tworzy się tylko w Prezydiach Wojewódzkich Rad Narodowych w Stalimogrodzie i Krakowie.		
2. Orzecznictwa Karno-Administracyjnego	Organizacja wewnętrzna wydziału jest bezoddziałowa	Sprawy: polityki karno-administracyjnej, odwołań od orzeczeń kolegiów powiatowych, uchylania w trybie nadzoru orzeczeń kolegiów, szkolenia aparatu karno-administracyjnego i kolegiów orzekających, instruktazu terenowego i sprawozdawczości.
3. Inspektorat	Organizacja wewnętrzna inspektoratu jest bezoddziałowa	Sprawy inspekcji w zakresie działania zarządu.

2. Organizację wewnętrzną komendy Milicji Obywatelskiej, komendy terenowej obrony przeciwlotniczej, komendy straży pożarnej oraz wydziału wojskowego regulują odrębne przepisy.

3. Szczegółowy zakres działania i podział funkcji w wojewódzkich zarządach spraw wewnętrznych określi Minister Spraw Wewnętrznych w drodze instrukcji wydanej za zgodą Prezesa Rady Ministrów.

§ 5. Władzą naczelną w rozumieniu uchwały Rady Ministrów z dnia 17 kwietnia 1950 r. — Instrukcja nr 2 w sprawie składu, podziału pracy i trybu działania prezydiów rad narodowych (Monitor Polski Nr A-57, poz. 654 z późniejszymi zmianami) dla wojewódzkiego zarządu spraw wewnętrznych jest Minister Spraw Wewnętrznych.

§ 6. Przepisy §§ 2 — 5 stosuje się odpowiednio do zarządów spraw wewnętrznych m. st. Warszawy i m. Łodzi.

§ 7. W zakresie unormowanym niniejszą uchwałą tracą moc przepisy:

- 1) uchwały Rady Ministrów z dnia 17 kwietnia 1950 r. — Instrukcja nr 2 w sprawie składu, podziału pracy

i trybu działania prezydiów rad narodowych (Monitor Polski Nr A-57, poz. 654 z późniejszymi zmianami),

- 2) uchwały Rady Ministrów z dnia 17 kwietnia 1950 r. — Instrukcja nr 3 w sprawie tworzenia wydziałów i referatów prezydiów rad narodowych (Monitor Polski Nr A-57, poz. 655 z późniejszymi zmianami),
- 3) uchwały Rady Ministrów z dnia 10 czerwca 1950 r. — Instrukcja nr 8 w sprawie organizacji wewnętrznej i etatów wydziałów prezydiów rad narodowych (Monitor Polski z 1952 r. Nr A-8, poz. 76 z późniejszymi zmianami).

§ 8. Wykonanie uchwały porucza się Prezesowi Rady Ministrów i Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

§ 9. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 7 grudnia 1954 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

164

UCHWAŁA Nr 132 RADY MINISTRÓW

z dnia 17 lutego 1955 r.

w sprawie utworzenia wydziałów do spraw wyznań w prezydiach wojewódzkich rad narodowych oraz Rad Narodowych m. st. Warszawy i m. Łodzi.

Na podstawie art. 20 i art. 24 ust. 2 ustawy z dnia 20 marca 1950 r. o terenowych organach jednolitej władzy państwowej (Dz. U. Nr 14, poz. 130) Rada Ministrów uchwala:

§ 1. W prezydiach wojewódzkich rad narodowych oraz Rad Narodowych m. st. Warszawy i m. Łodzi w miejsce dotychczasowych referatów do spraw wyznań tworzy się wydziały do spraw wyznań.

§ 2. W uchwale Rady Ministrów z dnia 17 kwietnia 1950 r. — Instrukcja nr 2 w sprawie składu, podziału pracy i trybu działania prezydiów rad narodowych (Monitor Polski Nr A-57, poz. 654 z późniejszymi zmianami) wprowadza się następujące zmiany:

w § 22:

- 1) w ust. 1 lit. a) wyrazy „referatu do spraw wyznań” zastępuje się wyrazami „wydziału do spraw wyznań”;

2) w ust. 2 skreśla się wyrazy „oraz referatu do spraw wyznań”.

§ 3. W uchwale Rady Ministrów z dnia 17 kwietnia 1950 r. — Instrukcja nr 3 w sprawie tworzenia wydziałów i referatów prezydiów rad narodowych (Monitor Polski Nr A-57, poz. 655 z późniejszymi zmianami) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 1 po wyrazach „referat geologiczny” skreśla się wyrazy „i referat do spraw wyznań”, a po wyrazach „3. Finansowy” dodaje się wyrazy „3a. Do spraw wyznań”;
- 2) w § 3 ust. 1 dodaje się po wyrazach „nie odnosi się do” wyrazy „wydziałów do spraw wyznań”, a na końcu ustępu zdanie „W miastach ponad 100.000 mieszkańców działają referaty do spraw wyznań”.

§ 4. W uchwale Rady Ministrów z dnia 10 czerwca 1950 r. — Instrukcja nr 8 w sprawie organizacji wewnętrznej i etatów wydziałów prezydiów rad narodowych (Moni-

tor Polski z 1952 r. Nr A-8, poz. 76 z późniejszymi zmianami) w § 1 pkt 21 w rubryce „Wydział” skreśla się wyraz „Referat”.

§ 5. W załączniku do uchwały Rady Ministrów z dnia 5 lipca 1950 r. — Instrukcja nr 10 w sprawie zaszeregowania kierowników wydziałów (oddziałów, referatów) w prezydiach rad narodowych (Monitor Polski Nr A-81, poz. 949 z późniejszymi zmianami) w rubryce „Stanowisko służbowe pracownicze” w części dotyczącej prezydium wojewódzkiej rady narodowej lub m. st. Warszawy i m. Łodzi skreśla się wyrazy „i kier. ref. do spraw wyznań”.

§ 6. Wykonanie uchwały porucza się Prezesowi Rady Ministrów i Ministrowi Finansów.

§ 7. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

165

UCHWAŁA Nr 124 PREZYDIUM RZĄDU

z dnia 2 lutego 1955 r.

w sprawie organizacji hodowli zwierząt zarodowych.

Celem stworzenia trwałych podstaw dla dalszego rozwoju produkcji zwierzęcej ustala się następujące zadania i zasady organizacyjne hodowli zwierząt zarodowych:

I. Założenia ogólne.

Hodowla zwierząt zarodowych ma na celu uszlachetnienie ras, tworzenie nowych bardziej doskonałych ras oraz podnoszenie produktywności zwierząt gospodarskich.

W zakres pracy hodowlanej wchodzi: ocena wartości użytkowej i hodowlanej zwierząt, prowadzenie ksiąg zwierząt zarodowych, zapis zwierząt do tych ksiąg, racjonalna selekcja i dobór zwierząt, ich reprodukcja, rejonyzacja zwierząt i utrzymywanie sieci rozplodników, właściwe rozprowadzanie materiału hodowlanego oraz prowadzenie ośrodków hodowlanych.

W rozumieniu niniejszej uchwały wartością użytkową zwierząt gospodarskich określa się zdolność do produkcji mleka, mięsa, tłuszczu, wełny, jaj, skór, futerek, smuszek, dawania przychowka, wykorzystania karmy dla celów produkcyjnych, wykonywania pracy itp. Podobnie wartością hodowlaną zwierząt gospodarskich określa się zdolność zwierząt do przekazywania na swoje potomstwo zdrowia, dobrej budowy, żywotności, plenności oraz wysokiej wartości użytkowej.

II. Ocena wartości użytkowej zwierząt.

§ 1. Minister Rolnictwa ustala zasady i tryb oceny wartości użytkowej zwierząt wyróżniających się produktywnością (dzielnością), zdrowiem, płodnością, plennością, budową i długowiecznością oraz innymi cechami użytkowymi.

§ 2. Ocena wydajności zwierząt obejmuje:

- 1) w hodowli bydła — okresowe stwierdzanie produkcji mleka, zawartości tłuszczu w mleku oraz w określonych przypadkach zdolności wykorzystania paszy;

- 2) w hodowli trzody chlewnej — stwierdzanie ilości i ciężaru prosiąt urodzonych i odchowanych od lochy w ciągu roku, zdolności wykorzystywania paszy w określonych przypadkach oraz określanie wartości rzeźnej;
- 3) w hodowli owiec dla ras wełnistych — stwierdzanie ilości i jakości produkowanej wełny:
 - w hodowli owiec dla ras mlecznych — stwierdzanie ilości i jakości produkowanej wełny oraz ilości i jakości produkowanego mleka,
 - w hodowli owiec dla ras smuszkowych i kozuchowych — stwierdzanie wartości smuszki i kozuchów;
- 4) w hodowli koni — stwierdzanie zdolności do pracy lub szybkości i wytrzymałości wykazanej przez ogiery i klacze;
- 5) w hodowli drobiu — stwierdzanie ilości i ciężaru produkowanych jaj ze specjalnym uwzględnieniem niesności zimowej oraz jakości mięsa i drobiu rzeźnego;
- 6) w hodowli zwierząt futerkowych — określanie jakości produkowanego futerka oraz w określonych przypadkach i wagi żywej zwierzęcia;
- 7) w hodowli kóz — określanie ilości mleka i zawartości w nim tłuszczu;
- 8) w hodowli pszczoł — określanie ilości pożytku oraz jego jakości.

§ 3. Minister Rolnictwa w porozumieniu z Ministrem Państwowych Gospodarstw Rolnych i Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego ustalają na każdy rok ilość zwierząt danego gatunku, dla których należy zorganizować ocenę wartości użytkowej.

§ 4. Minister Rolnictwa prowadzi ocenę wartości użytkowej krów, łoch, owiec i kóz przy pomocy asystentów oceny użyteczności przede wszystkim we wszystkich oborach, chlewniach, owczarniach i koziarniach zarodowych i reprodukcyjnych oraz gospodarstwach posiadających zarodowe bydło.